אישים באגרות הראי"ה

הרב שמעון צבי הורוביץ, המקובל

מקובל בירושלים, ממייסדי ישיבת המקובלים "שער השמים" · תר"ל–תש"ז
(1870–1946)

4 אגרות

דברי הרב קוק ודברי הרב שלמה אבינר, ונוסח האגרות המלא

igrot.shlomo-aviner.net

בקצרה

הרב שמעון צבי הורוביץ נולד בי"ב בסיוון תר"ל (1870) בלידא, ולמד בישיבות בווילנה. בשנת תרמ"ז עלה לירושלים, למד תורת הנגלה בישיבת עץ חיים ותורת הנסתר בישיבת המקובלים "בית אל", והקדיש את חייו להפצת חכמת הקבלה. בשנת תרנ"ט יצא מטעם מקובלי ירושלים לחפש את עשרת השבטים, והגיע במסעו עד טיבט. את חוויותיו כתב בספר "קול מבשר".

בשנת תרס"ו היה ממייסדי ישיבת "שער השמים", ישיבת המקובלים האשכנזית בירושלים, יחד עם הרב חיים יהודה לייב אויערבך. נפטר בב' בתשרי תש"ז (1946).

הרב קוק על הרב שמעון צבי הורוביץ

הרב קוק שמח על ספרו של הרב הורוביץ, "קול מבשר", ועל חבורות הלומדים חכמת הקבלה בירושלים: "כי פקד ד' את עמו". ברוכים כל המתנדבים לעסוק בחכמת האמת "אפילו שעה או שתים ביום מדי יום ביומו" (כרך א', אגרת עו). כשחי הרב הורוביץ בדוחק, הרב קוק כותב למנהלי ישיבת עץ חיים ומבקש לשפר את מצבו, כדי לכבד את העוסקים בסתרי תורה, "שעיקר גאולתנו ופדות נפשנו תלוי בזה" (כרך א', אגרת רלא).

כעבור שנים הרב קוק מודה לו על ספרו על חיפוש עשרת השבטים, בני משה והרכבים, ומפרש אותם כנגד שלושה חסרונות הגלות (כרך ד', אגרת אקסב). וכשנכתבו דברי פלסתר נגד ישיבת "שער השמים", הרב קוק מעיד על ראשיה, ובהם "המקובל ר' שמעון הורוויץ", שהם "גדולים בתורה כל אחד בבחינתו" (כרך ד', אגרת אשכ).

האגרות

כרך א', אגרת עו: שמחה על ספרו "קול מבשר" ועל חבורות לימוד הקבלה בירושלים. כל אחד צריך לקבוע זמן ללימוד חכמת האמת.

"כי פקד ד' את עמו, וקול דודנו ב"ה דופק בעיר עז לנו ירושלים"

כרך א', אגרת רלא: אל מנהלי ישיבת עץ חיים: בקשה לשפר את מצבו של הרב הורוביץ, שחי בדוחק, כדי לכבד את העוסקים בסתרי תורה.

"שעיקר גאולתנו ופדות נפשנו תלוי בזה"

כרך ד', אגרת אקסב: תודה על ספרו על חיפוש עשרת השבטים, בני משה והרכבים, ופירוש שלושת הסוגים כנגד חסרונות הגלות.

"את תודתי על עבודתו רבת הערך בספרו היקר "קול מבשר""

כרך ד', אגרת אשכ: אל גבאי "שער השמים" בסנט פול: אין לשים לב לפלסתר נגד הישיבה. ראשיה גדולים בנגלה ובנסתר.

"הם גדולים בתורה כל אחד בבחינתו"

ראו גם

כל האגרות בנושא קבלה וספר הזוהר. (לדף הנושא)

תולדות הרב שמעון צבי הורוביץ. ("רבי שמעון צבי הורוביץ", המכלול)

נוסח האגרות

4 האגרות שבהן נזכר הרב שמעון צבי הורוביץ, לפי סדר הכרכים, כל אחת עם התמצית שלה

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת עו

תמצית האגרת

תאריך ומקום: סיון תרס"ז - יפו **נמען:** המקובל הרב שמעון צבי (הורוויץ), ירושלים

הרב קוק שמח על ספרו "קול מבשר" ועל חבורות הלומדים חכמת הקבלה בירושלים. לדבריו כל אחד צריך לקבוע לפחות שעה או שעתיים ביום לחכמת האמת. מי שמוכשר ובעל תשוקה, ובמיוחד מבני חמישים ומעלה שכבר מילאו כרסם בש"ס ופוסקים, יקבע בה את עיקר לימודו. הרב קוק מדגיש שאת אור הסוד אפשר להשיג רק כפי מידת היראה, האהבה וטהרת המידות, ולכן יש לקבוע לימוד גם בספרי מוסר ויראה.

עיקרי הדברים

- לימוד חכמת הקבלה.
- יראה וטהרת המידות כתנאי להשגה.
- חבורות לימוד בירושלים.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], סיון תרס"ז[4].

שלו'[5] רב וברכה מקודש לכבוד הרב הגדול אוצר תורה עוטה אורה מארא דרזין מו"ה[6] שמעון צבי שליט"א[7].

יקרת ימין כת"ר[8] הגיעני, בצירוף הספר היקר "קול מבשר". ורב גיל מלאתי לראות ולשמע, כי פקד ד' את עמו, וקול דודנו ב"ה דופק בעיר עז לנו ירושלים עה"ק ת"ו, להעיר ולעורר את האהבה לאחוז בעץ החיים בשקיו דאילנא מלגאו, וכי נתחברו חבורי טהרה כינוס לצדיקים לעסוק בכל יום תמידים כסדרם בחכמת האמת, אשר מברק אורה וזהר נגהה יצמח קרן גאולה וישועה. בכל לבבי אקרא בהודות והלל לד', אשר נתן כזאת בלב יקירי יחידי סגולת עיר הקודש. ואשרי כת"ר, אשר נפל חבלו בנעימים, להיות זוכה ומזכה את אחיו עמו, להלהיב לבבות קדושות וטהורות ולחזק ידים רפות, בספרו הקדוש קול מבשר הנ"ל[9], לקבע למוד קבוע בגנזי תורת אמת.

והנה זאת צריך למודעי, כי אף שאמת נכון הדבר, שאין שיעור וערך למעלת ההוגה בדברי אלקים חיים, בספר הזוהר וכל הנלוים אליו, ובדברי חכמי אמת וביותר בכתבי האריז"ל[10] הברורים, ואע"פ[11] שלא בא עדיין למדה זו להבין בעומק העיון את יסוד הענין, "ודילוגו עלי אהבה" וסוף הכבוד לבא, כי ע"י[12] העסק התמידי יגלו שערי אורה ופתחי חכמה לכל הולך בתם בדרך ד', אשר חמדה נפשו לקרבה אל היכל מלך הכבוד חי העולמים ב"ה, וע"כ[13] ברוכים יהיו כל המתנדבים לעסוק בחכמה אפילו שעה או שתים ביום מדי יום ביומו, אף שעיקר יסוד עיונו ולימודו יהי'[14] ענינים אחרים שבמקצעות התורה, איש איש כפי עבודתו וחפץ לבבו, בתורת ד' חפצו, ומחשבה טובה הקב"ה[15] מצרפה למעשה, ויחשב כאילו עומד הוא כל היום תמיד בחצרות ד' ומשכנותיו ברזין דאורייתא. מ"מ[16] על יחידי הסגולה, הנגשים אל ד' לעורר לבבות יקרים לעזרת ד' בגבורים, החובה והמצוה לקרא בגרון את אשר דברו

חכמי אמת, הראשונים כמלאכים זי"ע[17], כי כל חכם ותמים לבב, אשר ימצא בנפשו הכנה ותשוקה לאור חכמת האמת הברה והגנוזה, יהיה משתדל לקבע בה עיקר עסק תלמודו, כדי שיזכה באמת בכתרה של תורה הפנימית, ועתים ושעות יקבע למקרא משנה ותלמוד, לפוסקים הלכות ואגדות, ואז יעלה ויצליח ויזכה למאורות גנוזות. בפרט אלה החכמים אשר זכו לעצה וזקנה, מבני חמשים וששים ומעלה, שכבר מלאו כרסם לחם ובשר, מלחמה של תורה ובשרא דתורא, בפלפול וסברא, להם קול ד' בכח קורא עת לעשות לד', להגביר חילים במלחמות ספר להוציא לאור תעלומה וחמדה גנוזה. וכאשר כמעט א"א[18] לזכות לאור הצפון במוחא סתימאה כ"א[19] לפי מרבית ערך גדולת היראה והאהבה וטהרת המדות, בכללן ובפרטן, ע"כ[20] גם העסק הפשטי בכל ספרי אגדה, מחכמת המוסר והיראה וכל ספרי תיקוני המדות והדיעות, לרבנן קדישי קמאי ובתראי, חובה ומצוה שיהי'[21] העסק בהם שגור וקבוע, בבקיאות הגונה ושכל טוב, למגמר ומגרס ועיוני. וכפי ערך גדל האוצר הטוב של יראת שמים הטהורה, כן ירבה הון עתק של סתרי תורה, כי ד' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. אמנם הצעירים לימים, או אשר ימצאו בעצמם כבדות ומיעוט חשק למאור הפנימי, עליהם החובה מוטלת לפחות, שלא לגרע חק דבר יום ביומו לשיעורים שעה ושתים בכל יום לחכמת האמת, ואז בהמשך הזמן תהי'[22] דעתם מתרחבת, ושפע הצלחה יחול על הגיונם גם בגופי תורה, וכח פלפולם ישגא ויגדל ברעיון זך והרחבת דעת. וכל אשר יוסיפו ימים ושנים של חיים וטובה, כן תבא בהם האהבה וחבת הקודש הפנימית, כאור אש שלהבתיה, וידבקו בעץ החיים לשבת בצילו לאכל פריו וטובו, ויאירו אור חדש מציון בספרים יקרים ומזהירים, לרומם ולאדר לפאר ולעלה את הדרת כנסת ישראל ורוח ד' אשר עליה, בהיותה יושבת על אדמת הקודש ממקום אשר אור העולם הופיע, ואשר עתיד להגלות באור יקרות לעיני כל העמים בימין ד' רוממה. חזקו ואמצו אנשי קודש, עבדי אדון כל הארץ ב"ה, יגבה לבבכם בדרכי ד', ותנו כבוד לתורת חיים, ומטל חרמון שיורד על הררי ציון יצוה ד' עליכם את הברכה, וחיים עד העולם יתעוררו, זרוע ד' כימי עולם ודורות קדומים, כי לא ינום ולא יישן שומר ישראל, ואני ד' ראשון ואת אחרונים אני הוא. והי'[23] זה שלו' וברכה ממקור הברכות, כנה"י[24] ונפש דורש"ת[25] ושלו'[26] כל לימודי ד' אשר בעיר תפארת עזנו ירושת"ו[27] ביחוד המתנדבים לרומם קרן בדעת ד' אלקי ישראל בארץ חיים.

הק' אברהם יצחק הכהן קוק

עבד לעם קדוש על אדמת הקדש פה עה"ק יפו והמושבות תובב"א[28]..

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרס"ז - השנה תרס"ז (1906/1907)
5. שלו' - שלום
6. מו"ה - מורנו הרב
7. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
8. כת"ר - כבוד תורתו
9. הנ"ל - הנזכר לעיל

10. האריז"ל – האר"י זכרונו לברכה
11. ואע"פ – ואף על פי
12. ע"י – על ידי
13. וע"כ – ועל כן
14. יהי' – יהיה
15. הקב"ה – הקדוש ברוך הוא
16. מ"מ – מכל מקום
17. זי"ע – זכותו יגן עלינו
18. א"א – אי אפשר
19. כ"א – כי אם
20. ע"כ – על כן
21. שיהי' – שיהיה
22. תהי' – תהיה
23. והי' – והיה
24. כנה"י – כנפשו היקרה
25. דורש"ת – דורש שלומו ותורתו
26. ושלו' – ושלום
27. ירושת"ו – ירושלים תבנה ותכונן
28. תובב"א – תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת רלא

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ז' מרחשוון תר"ע - יפו

נמען: הרבנים נחום רוגוזניצקי ויחיאל מיכל טיקוצינסקי, מנהלי ישיבת עץ חיים בירושלים

הרב קוק מבקש לשפר את מצבו של המקובל ר' שמעון צבי הורוביץ, שחי בדוחק. אילו היה כוחו בנגלה כמו בקבלה, היו מכבדים אותו, אבל 'נשמתא דאורייתא' מושפלת. בירושלים יש לכבד ולתמוך במי שעוסק בחכמת האמת, 'שעיקר גאולתנו תלוי בזה'.

עיקרי הדברים

- תמיכה במקובל ר' שמעון צבי הורוביץ.
- השפלת לומדי הקבלה.
- כבוד חכמת האמת - עיקר הגאולה.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ז' מ"ח[4] תר"עין.

שלו'[5] וברכה במדה טובה באהבה רבה, לכבוד ידידי האהובים, הרבנים המאוה"ג[6] כלילי תפארת מוהר"נ[7] ראגאזניצקי ומוהרי"מ[8] טיקאצינסקי שליט"א[9], מנהלי ישיבת עץ-חיים בעיקו"ת[10] ת"ו, שלו' שלו' בכפילא ויתרבי חילא לעילא ולעילא

הנני נדחק כעת לפנים ממחיצת מנהגי. כי מוצא אני את עצמי מחוייב בדבר להעיר ולעורר את לב הדרת כת"ר[11], על דבר מצבו של האי גברא רבא ויקירא, הרב הגדול, המיוחד בעסק חכמת הקבלה בדעה ובתבונה ביראת ד' טהורה, מו"ה[12] שמעון צבי הורוויץ שי'[13], שחי חיי צער ולחץ, וכעת נתרבתה הוצאתו ע"י[14] חתנו אשר קבל על שולחנו. והנה ידעתי נאמנה, שאם הי'[15] כחו בנגלות התורה נערך ככחו בקבלה, שהוא בה גמיר וסביר, פלפלן וסדרן כדבעי למיהוי, בידיעה רחבה כיאות לגדול מצויין, בין חשובי ת"ח[16], אז היו הכל מכירים את מעלתו, והיו משתדלים להרחיב לו ולכלכל מחסוריו בכבוד, כפי אותה המדה שמשתדלים להיותר מצויינים שבין חכמי הישיבה הק'[17]. אלא שכאשר בעוה"ר[18] כל המקודש מחבירו חרב מחבירו, וכפי אותה המדה שקרן תוה"ק[19] מושפלת היא, בעת הירודה הזאת, אשר משם עתידין לעלות בעה"י[20], עוד יותר ויותר מושפלת היא קרן נשמתא דאורייתא והשרידים, אשר נתן ד' בהם רוח לבכר על כל לימוד ללמוד דעת ד' ועוזו, ע"פ[21] היסודות והדרכים הגבוהים והנאמנים שהם מורשה לנו מאבותינו, אשר סוד ד' הופיע עליהם, אלה הם היותר מושפלים, ובלתי נחשבים גם בשדרות בני תורה בעצמם. אבל עלינו לעמוד בחזקת היד נגד הנהגה כזאת, בפרט בעיר קדשנו ותפארתנו, מקום גי חזיון, אשר לנו יאתה שעם יודעי אלהיו יתרבו בתוכה, ובעלי נטיה פנימית לחכמת האמת, ודרכי הקבלה הנאמנה, ראוי הוא שיהיו מחובבים ונתמכים בכבוד והדר, כדי שישוטטו רבים ותרבה הדעת את ד' אשר היא סגולת כל חמדה.

ע"כ[22] הנני רואה, שראוי ונכון הוא שישתדלו הדרת כבוד מעלתם לתקן כפי האפשרי את מצבו של האי דרבנן המצויין מאד, בתלמוד רזי תורה. ושתים הנה המטרות בזה, לי כשאני לעצמי: להוציא מן המצר ת"ח מעולה ויקר, וכדי לכבד וליקר את העסק בסתרי תורה, שעיקר גאולתנו ופדות נפשנו תלוי בזה, כמובן בצירוף חיזוק ואימוץ כל מקצעותי' של תורה, אבל המתיחדים להכנס במעמקי לימודי ד', הנם ראויים למצא לעת כזאת את תמיכתם בהוד והדרת קודש,

אקוה שדברי המעטים יעשו את פרים, ולבות חכמים שכמותם יב"י[23] יוקירו דעת להגדיל תורה ולהאדירה לעטרה ולפארה. והי'[24] זה שלו' וברכה נאמנה, כנה"י[25] ונפש ידי"ע[26] דוש"ת[27] בכל לונ"ח[28],

הק' אברהם יצחק ה"ק

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. מ"ח - מרחשון
5. שלו' - שלום
6. המאוה"ג - המאור הגדול
7. מוהר"נ - מורנו הרב רבי שם שמתחיל באות נ (כגון נתן / נחום / נפתלי / נחמן) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
8. ומוהרי"מ - ומורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות י, מ (למשל: יעקב + משה) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
9. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
10. בעיקו"ת - בעיר קודשנו ותפארתנו
11. כת"ר - כבוד תורתו
12. מו"ה - מורנו הרב
13. שי' - שיחיה
14. ע"י - על ידי
15. הי' - היה
16. ת"ח - תלמידי חכמים
17. הק' - הקטן
18. בעוה"ר - בעוונותינו הרבים
19. תוה"ק - תורתנו הקדושה
20. בעה"י - בעזרת השם יתברך
21. ע"פ - על פי
22. ע"כ - על כן
23. יב"י - ירבו בישראל
24. והי' - והיה
25. כנה"י - כנפשו היקרה
26. ידי"ע - ידידו עוז
27. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו
28. לונ"ח - לנחמת ציון

אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אקסב

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"ח שבט תרפ"ג - ירושלים **נמען:** הרב שמעון צבי הורוביץ, ראש ישיבת 'שער השמים'

תודה על ספרו 'קול מבשר' על חיפוש עשרת השבטים, בני משה והרכבים. רעיון עשרת השבטים של מנשה בן ישראל הביא לשיבת היהודים לאנגליה, וממנה להצהרת בלפור. שלושת הסוגים מכוונים כנגד שלושה חסרונות הגלות: בני משה - כנגד האפלת אור התורה; עשרת השבטים - כנגד אובדן העוז; הרכבים - כנגד פגם טהרת המידות. כולם יחזרו בכוח קדושת השבת, כסמבטיון.

עיקרי הדברים

- 'קול מבשר'.
- מנשה בן ישראל והצהרת בלפור.
- שלושה חסרונות ותיקונם.
- השבת והסמבטיון.

נוסח האגרת

ב"ה[1]. ירושלים י"ח שבט תרפ"ג[2]

לכבוד ידי"נ[3] הרב המאוה"ג[4] אוצר חכמת האמת מארי דרזין מו"ה[5] שמעון צבי הורוו"ין שליט"א[6]

ר"מ[7] דישיבת שער השמים פעיה"ק[8] ת"ו[9] הנני בזה להביע, לכת"ר[10] שליט"א, את תודתי על עבודתו רבת הערך בספרו היקר "קול מבשר" שתעודתו היא להעיר את לב טובי עמנו, לדרוש ולחקור אחרי אחינו האובדים מאתנו, לפי הסוגים השונים, שכללם הם, עשרת השבטים והרכבים, ואחרון חביב בני משה. והנה אסף מר את כל הנמצא כתוב מימי קדם, ואת כל הדברים שבאו בענין קדוש זה ע"י[11] התעוררות רוח טהרה בלב גדולי ישראל מימים כבירים עד הדור האחרון, ונפלאות גדולות ראו עינינו שע"י[12] הרעיון של מציאות עשרת השבטים, שהכה שורש כ"כ[13] עמוק בלבו של האדם הגדול ר'[14] מנשה בן ישראל ז"ל[15], נסתבבו הדברים של שיבת אחב"י[16] לארץ בריטניא, ומפועלה זו אנו רואים תוצאות של איזה צמיחת ישועה בימינו אלה, אחרי העלילות הגדולות, של המלחמה, וההצהרה הבריטית בדבר ביתנו הלאומי, שבודאי מאת ד' היתה זאת, וסוף כל סוף תגלה ותראה ע"י מסיבות הללו, הופעת ישועה כללית המקרבת את צפיית גאולתנו בעזה"י[17].

והנה שלשה הסוגים, של האחים הנעלמים כעת מאתנו, ואנו כמהים כ"כ להתגלותם. שהם, בני משה, עשרת השבטים והרכבים, הנם מקבילים להיות ירושת פלטה ובסיס של תיקון לעומת שלשה החסרונות היסודיים, שהגלות המרה וגורמיה, שהם חטאות הציבור והיחיד שקדמו לה, סבבו אותה להביא את האומה בכללה לידי המשבר הנורא שאנו נמצאים בתוכו, עד אשר יפוח היום ונסו הצללים. החסרונות השלשה הם: האחד, האפלת אור התורה, "כיון שגלו ישראל ממקומן אין לך ביטול תורה גדול מזה" (חגיגה ה' ע"ב[18]). חסרון זה עומד להתמלאות ע"י בני משה, נוחלי אורה העליון של תורה, "לא נתנה פלפולה של תורה אלא למשה וזרעו" (נדרים ל"ח א') עי"ש[19], השני הוא כשלון הכח ועוז

הרוח שהוא דבר עצמי לישראל, "מפני מה נתנה תורה לישראל מפני שהן עזין" (ביצה כ"ה ב'). הגלות נטלה ממנו את האופי העז, "גאותן של ישראל שניטלה מהן" (חגיגה שם). חסרון זה עומד הוא להתמלאות ע"י השפעתם של עשרת השבטים, שהננו מצפים את הופעתם, בתור קיבוץ שלם חסון ועומד בצביון גאותו התמימה, ועוזם של ישראל לא נכחד אצלם. החסרון השלישי, הוא חסרון הטהרה של המדות, שהחל לאכול אותנו ע"י השפעתן של האומות החטאות אשר סבבו אותנו.

"חמרא דפרוגייתא ומיא דדיומסית" (שבת קמ"ז ב'), גורמי הגלות.וההשפעה הרעה הזאת הבאה ע"י התרבויות הזרות, של העמים שטופי התאוה החומריות, ומבטי החיים והעולם שבאים ע"י השיטוף הזה, היא היא הממשיכה את מאפל הגלות עלינו, עד אשר יאיר לנו אור ד', ועם עני ודל יחסה בשם ד'. להשלים החסרון הבא מההשפעה החמריות הזאת יבאו בני הרכבים, אלה הנזירים הטפוסיים, ששמשו למשל ולמוסר לכל בית ישראל בנאמנות רוחם, והשתמרותם מלהשטף בזרמי החיים בעת יריידתם, כמבואר (בירמיה ל"ח). על ידם ישובו לנו החיים הבריאים, הצנועים והטהורים, הראויים להיות טבעיים לגוי קדוש על אדמת הקודש, העומד להיות סגולה מכל העמים אשר תחת כל השמים. וכל חמודות עולם אלו, אורה של תורה הבא מתוספתה של הנשמה ויתרונה, גדולת הרוח ורוממותו בהדרת קדש, טהרת המדות בשקט החיים והמרגע הרוחני העליון, כולם יחד עתידין הם לחזור לנו ע"י קדושת שבת קודש, מקור הברכה ומכון הגאולה, להגעגוע של התגלותו של סמבטיון, המראה את חותם השבת בתור קשר עליון, היורד ממרומי הקודש, ומתגלה גם במערכות העשיה של העולם השקוע במשקע הטבע החומרי. הצפיה הזאת, שתבא ותגלה עלינו במהרה, יש לה סמוכין עם הכשרתה של צמיחות אור הגאולה במצעדיה, ע"י התגלותם והתועדותם של שלשת הסוגים אשר לאחינו הנעלמים, שאנו צמאים ומשתוקקים להתחברותם המאוחדת באחדות אחים גדולה, הנושאים כולם יחד רוממות קרן לבית ישראל בהדרת קודש ועז ד' על עמו ונחלתו.

וכמו כן הצפייה הנאמנה של כת"ר[20] במחקריו בענין הקדוש הזה, של בקשת אחינו הנעלמים, נסיעותיו וקבוץ כל האמור בענין נשגב זה, יש לנו לקוות שיתנו את פרים בחסד עליון, להתעוררות מעשית ורוחנית, והדברים יתבררו ויתלבנו במשך הזמן, בחסדי ישראל ב"ה. והנני בזה חותם בברכה שנזכה במהרה בימינו לראות קבוץ נדחינו מארבע כנפות הארץ, בית ישראל ובית יהודה יחדיו, מלכם לפניהם ודי בראשם. כעתירת כל אסירי התקוה המצפים לגאולה וישועה קרובה על עם ד' ונחלתו, ברוממות קרן, ובאור תשובה מאהבה, אשר על ידה יבוא לציון גואל במהרה בימינו אמן, ידידו דוש"ת[21] באה"ר[22]

1. ב"ה - ברוך השם
2. תרפ"ג - השנה תרפ"ג (1922/1923)
3. ידי"נ - ידיד נפשי
4. המאוה"ג - המאור הגדול
5. מו"ה - מורנו הרב
6. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
7. ר"מ - ראש מתיבתא
8. פעיה"ק - פה עיר הקודש

9. ת"ו – תבנה ותכונן
10. לכת"ר – לכבוד תורתו
11. ע"י – על ידי
12. שע"י – שעל ידי
13. כ"כ – כל כך
14. ר' – רבי
15. ז"ל – זכרונו לברכה
16. אחב"י – אחינו בני ישראל
17. בעזה"י – בעזרת השם יתברך
18. ע"ב – עמוד ב
19. עי"ש – עיין שם
20. כת"ר – כבוד תורתו
21. דוש"ת – דורש שלומו ותורתו
22. באה"ר – באהבה רבה

אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אשכ

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"ג ניסן תרפ"ה **נמען:** גבאי ישיבת 'שער השמים' בסנט פול

אין לשים לב לפלסתר נגד הישיבה; זו ישיבה מפוארה, ובה תלמידי חכמים מצוינים בנגלה ובנסתר. הרב חיים ליב אויערבאך גדול בנגלה ובנסתר, והרב שמעון הורוביץ - בקבלה וגם בנגלה.

עיקרי הדברים

- הגנה על שער השמים.
- ראשי הישיבה.

נוסח האגרת

י"ג ניסן ה'

לכבוד הגבאים הכלליים בק' סן פול לישיבת שער השמים וביחוד הגבאי מו"ה[1] מאיר ליב קופמן נ"י[2], שלו'[3] ובר מצאתי לי קדושה להודיע לכבודם,

שלא ישימו לב כלל לדברי הפלסתר שנכתבו ע"י[4] איזה איש בלתי אחראי כלל, נגד הישיבה הקדושה שער השמים שהיא ישיבה מפוארה שהרבה ת"ח[5] מצוינים בנגלה ובנסתר בתורה ובעבודה יושבים בה בשקידת תוה"ק[6], והגבאים והמנהלים שלה הם ג"כ[7] ת"ח מצוינים גדולי תורה ויראה, נוסיף דרכו בקודש לחזק ולאמץ את הישיבה הקדושה הנ"ל[8] ושכרו כפול מן השמים. והרבנים ר'[9] חיים ליב אויערבאך ור' שמעון הורוויץ שליט"א[10] הם גדולים בתורה כל אחד בבחינתו בגדלות מיוחדה, הרב הגאון ר' ח"ל[11] אויערבאך בנגלה וגם בנסתר, והרב הגדול המקובל ר' שמעון הורוויץ גדול מאד בנסתר בחכמת,, הקבלה וגם בנגלה, והם שניהם ידידי ובאי ביתי וחביבים עלי מאד.' ' והנני בזה חותם בברכה מקודש לכל מחזיקי תוה"ק באה"ק[12] ובעיקו"ת[13] כנה"י[14] ונפש מברכם באה"ר[15]:

הק' אברהם יצחק ה"ק

ו

1. מו"ה - מורנו הרב
2. נ"י - נרו יאיר
3. שלו' - שלום
4. ע"י - על ידי
5. ת"ח - תלמידי חכמים
6. תוה"ק - תורתנו הקדושה
7. ג"כ - גם כן
8. הנ"ל - הנזכר לעיל
9. ר' - רבי
10. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
11. ח"ל - חיים ליב (שם)
12. באה"ק - בארץ הקודש

13. ובעיקו"ת - ובעיר קודשנו ותפארתנו
14. כנה"י - כנפשו היקרה
15. באה"ר - באהבה רבה